



"La dretanització de CDC seria perillosa"

Davant el X congrés de CDC, EL TEMPS inicia una sèrie d'entrevistes amb destacats dirigents d'aquest partit. Aquesta setmana, l'ex-secretari general de Convergència, Miquel Roca, alerta sobre els efectes del pacte amb el PP.

Utilitzant termes futbolístics, vostè es mira el congrés de CDC des de la grada o des de la gespa?

—Me'l miro des de dins. És el congrés del meu partit, al qual he dedicat una part fonamental de la meua vida. Per tant, me'l miro amb el màxim interès. El que passa és que si he predicat la renovació, haig de ser coherent i el que no puc fer ara és intentar controlar des de fora. El segueixo molt de prop, a través d'en Pere Esteve, però haig de guardar una distància prudent perquè no sigui malinterpretada la meua posició.

—Aquest congrés arriba després d'un pacte amb el PP que va costar molt que fos acceptat per la militància del partit. Malgrat que els acords són valorats com a positius, en el darrer consell nacional es van sentir algunes veus preocupades per una possible "dretanització" de CDC. Quina valoració fa vostè del pacte amb el PP?

—El pacte amb el PP conté dos riscos. Per un costat, hi ha el risc de radicalitzar el nostre llenguatge per compensar el pacte. Si fos això, a mi personalment no em satisfaria. La radicalització verbal com una concessió complementària no em semblaria ni intel·ligent ni positiva per a Catalunya. A l'altre costat, hi ha el risc de perdre el paper central i centrador que sempre hem tingut. Nosaltres sempre hem centrat amb qui hem pactat: primer la UCD, després el PSOE. Ara el PP, també l'hem de centrar. Fins ara, en els mesos que portem de pacte amb el PP hi ha hagut una certa imatge de dretanització del partit, i això s'ha de corregir. CDC no es pot permetre gens de dretanització. Un partit nacionalista, quan es dretanitza, acaba malservint el país. Això li va passar a la Lliga amb el que va representar la Llei

de Contractes de Conreu. La dretanització significa trencar el sentit interclassista del missatge nacionalista. Convergència no es pot permetre el luxe de la dretanització, seria molt perillós.

—Quins fets o símptomes ha detectat vostè, que li permeten fer aquest advertiment?

—No es tracta de símptomes o fets. El que sí que hi ha és una imatge de dretanització. Aquesta imatge s'ha de corregir perquè si no pot esdevenir perillosa.

—Vostè té alguna proposta per corregir això?

—Sí, no perdre mai la sensibilitat social i no acceptar la política de l'austeritat des de la fredor estadística.

—El pacte de CiU amb el PP posa en perill l'estat del benestar?

—Jo no dic això. Precisament una de les nostres obligacions ha de ser que no el posi. Hem de fer més pedagogia. Hem d'explicar a la gent això de l'austeritat. El que hem de dir és que demanem sacrificis a tothom perquè d'aquí a molt poc temps això continuarà avançant. L'estat del benestar és avui un fet diferencial d'Europa, i no el podem perdre. Hem d'ordenar la nostra economia, la nostra capacitat de creixement, preservant la cohesió social del país. Des d'una perspectiva nacionalista encara més perquè si no hi ha cohesió social trencarem el projecte

"Encara queda molt de marge en la lectura constitucional sense fer ús de l'article 150.2 per anar avançant. El que falta és voluntat política. Quan hi ha hagut voluntat política, els socialistes han trobat una lectura fantàstica de la Constitució."

nacional català.

—Creu que CiU ha explicat malament el seu pacte amb el PP?

—En bona part, sí. Més que malament, s'ha explicat insuficientment. Com que el PP està ple de vacil·lacions i contradiccions, nosaltres hem agafat una línia i l'hem defensada. De sobte ells l'han abandonada, i ens hem trobat sols. Ells són el go-

vern i ells són els que han de defensar els temes. Després, nosaltres hi pujarem si és convenient o no. CiU ha estat més obridora d'idees que no seguidora d'idees, i això no és el paper que ens correspondria.

—*Més enllà del pacte amb el PP, el congrés de Convergència ve marcat també pel signe de la renovació del partit. Com veu aquest procés?*

—La part més important de la renovació ha de venir després del congrés. La renovació no s'ha de produir només en els òrgans de direcció alts del partit, sinó també en els òrgans de base del partit, a nivell local, comarcal, de federació, etc. El gruix de la renovació de persones es veurà entre novembre i gener, que és quan s'han de renovar aquests òrgans.

—*El que sí que hi ha és una clara renovació de les idees.*

—En la renovació ideològica no hi crec. CDC no s'ha de renovar ideològicament. Un partit que funciona bé i que té el panorama polític bastant clar no s'ha de renovar ideològicament. En tot cas el que ha de fer és actualitzar el seu missatge. Continuarem sent un partit nacionalista tant l'any 97 com l'any 77. No és ideologia canviar el model de finançament actual per un sistema de concert econòmic. Ni és ideologia dir que volem un major reconeixement de la realitat plurinacional de l'estat.

—*Però sí que significa un salt endavant respecte el que fins ara defensava Convergència.*

—Recordo que en anteriors congressos ja s'havien formulat propostes d'aquesta naturalesa, més o menys semblants. Algunes fins i tot són idèntiques.

—*La diferència amb casos anteriors és que aquesta vegada el salt endavant en autogovern ve avalat per l'actual direcció de CDC, amb el president Pujol al capdavant. Vostè comparteix la necessitat d'aquest pas?*

—Ho comparteixo amb la següent excepció. No es pot dir que l'autogovern s'ha acabat. L'autogovern ens ha anat bé fins ara i en necessitem més. D'acord, però no podem dir que hem de canviar de model. La sabata se'ns ha quedat petita i necessitem un número més. Però no hem de canviar de peu, necessitem una sabata més gran. Tampoc sóc partidari de sacralitzar res. A mi em posa molt nerviós el tema del concert. Si es generalitza, està per veure que sigui una resposta idònia per a Catalunya.

—*CDC demana el concert econòmic només per a Catalunya?*

—Sí, CDC el demana per a Catalunya. Però perquè no l'han de donar també als altres? El gran defensor de la generalització del concert és un senyor que es deia Martín Villa, no precisament caracteritzat pel seu entusiasme catalanista. S'ha confós la solució del problema amb el problema. El problema era la realitat plurinacional de l'estat. Per solucionar aquest problema es va definir l'estat de les autonomies. L'estat de les autonomies és útil, eficaç, ha funcionat, però el problema continua essent el mateix. El que cal ara, doncs, és que l'estat s'atreveixi més en el reconeixement de la realitat plurinacional de l'estat.

—*El que defensen destacats dirigents de Con-*



vergència és que per avançar cap aquest reconeixement cal incrementar el sostre competencial de Catalunya a través de l'article 150.2 de la Constitució o fins i tot que cal una reforma del text constitucional que defineixi jurídicament aquest caràcter plurinacional de l'estat més explícitament.

—Vull recordar als que ara parlen del 150.2 que fa tres anys tots deien que la transferència dels Mossos havia de venir a través del 150.2, i jo vaig dir que no. I de moment es produeix la transferència dels Mossos sense el 150.2. Que no invoqui ningú més aquest article. Encara queda molt de marge en la lectura constitucional sense fer ús del 150.2 per anar avançant. El que falta és voluntat política. Quan hi ha hagut voluntat política, els socialistes han trobat una lectura fantàstica de la Constitució. Fins i tot el PP l'ha trobat. El problema no és del text constitucional, el problema és de la voluntat política.

—*El seu successor a Madrid, Joaquim Molins, és un dels principals impulsors de la via del 150.2 i ha presentat diverses esmenes a la ponència en aquesta línia. I el president Jordi Pujol també s'hi va*

Miquel Roca aposta per la continuïtat ideològica: "CDC no s'ha de renovar ideològicament. Un partit que funciona bé i que té el panorama polític bastant clar no s'ha de renovar ideològicament. En tot cas el que ha de fer és actualitzar el seu missatge." (Foto: Ricard Cugat)

"Barcelona no es mereix tenir un govern recolzat en el transfuguisme"

—*La sortida d'ERC de Pilar Rahola ha obert de nou el debat sobre l'estabilitat de l'actual govern municipal de Barcelona. Creu que Maragall ha de trencar la seva coalició amb Pilar Rahola?*

—En Maragall no revisarà l'acord. Tampoc aquest tema introdueix més inestabilitat de la que hi havia fins ara. Molt em temo que la Pilar Rahola i l'Agustí Soler, per compensar les dificultats que han ocasionat a Maragall amb la seva deicisió, el que faran és servir-lo amb una fidelitat extrema. Tinc la sensació que a partir d'ara Maragall passa a tenir 21 regidors, més sòlids dels que tenia abans. Pilar Rahola no pot jugar massa, perquè Maragall li pot contestar que li està salvant la vida.

—*I això és bo per al govern de la ciutat?*

—El més important és que Barcelona no es mereix tenir un govern recolzat en un fenomen de transfuguisme. Els ciutadans ja ho valoraran. El senyor Maragall, a partir d'ara, governa amb els vots que li va donar el PSC, amb la col·laboració d'Iniciativa i amb els trànsfuges d'ERC. El prestigi de Barcelona no es mereix això. No vull ni imaginar-me què hauria dit la Pilar Rahola, què hauria dit en Maragall, si nosaltres governéssim Barcelona amb uns trànsfuges. Ens haurien portat al jutjat de guàrdia.

—*Si l'alcalde Maragall decidís trencar l'acord, vostè li oferiria el seu suport?*

—No estic demanant formar un equip de govern. En aquest moment no ho contemplo, però cal trobar una solució que no sigui l'"aquí no ha passat res". No crec que en Maragall tingui cap dubte sobre la nostra voluntat de mantenir la governabilitat, però a Barcelona no hi ha d'haver coalició.

—*Quan diu "en aquest moment" no tanca la porta a una coalició més endavant?*

—Serà un "moment" llarg.

—*Tota la legislatura?*

—No ho puc dir. Mira el que ha passat a ERC. No sé què pot passar al PSC. Però no preveig dins aquesta legislatura cap pacte d'aquest tipus.

—*Les tensions entre l'alcalde i la federació barcelonina del PSC afecten el govern municipal?*

—Sí. Afecten perquè això genera tensions. Barcelona hauria de tenir un govern molt al marge de la conjuntura política i molt al marge dels partidismes polítics. S'ha demostrat que és impossible. Barcelona està massa pressionada pel partidisme i això no és bo.

—*Vostè tampoc no es va lliurar de conflictes amb el seu partit quan es va aprovar el disseny de l'escut de la ciutat.*

—Aquest és un tema en què és molt raonable que es produeixin tensions. Quan defineixes símbols toques sentiments. Estic obert a valorar les crítiques i reflexionar-hi. En aquest tema he actuat d'acord amb els organismes del partit, tant de l'executiu nacio-

nal com el de la federació de Barcelona.

—*Però CDC defensava un escut on es veiessin clarament les quatre barres a cada quarter.*

—Però nosaltres sempre vàrem dir que en aquest tema faríem consens. A l'ajuntament, ni el PP, ni el PSC ni IC volien canviar res. Només ho volíem CiU i ERC. ERC, que està a l'equip de govern, ens va fer la proposta, que per cert va votar favorablement el passat 17 de maig. Si el 17 de maig tothom hi veia les quatre barres, no pot ser que el 25 de setembre hagin desaparegut. Però no vull ser bel·ligerant en el tema.

—*Ha decidit ja si es tornarà a presentar?*

—No. No ho decidiré fins a l'estiu.

—*A què és degut aquesta espera?*

—He facilitat la renovació en el partit, vull veure si he de facilitar també la renovació dels càrrecs electes. Vull veure com està el partit després de la renovació. El partit s'ha de sentir molt identificat amb el candidat.

—*Creu que el partit no li donarà suport?*

—El partit és molt disciplinat i donarà suport a la persona que es designi. Però aquesta no és una qüestió de disciplina.

—*Que ja s'hagi parlat d'altres possibles candidats, com el d'Artur Mas, no posa en qüestió el suport del partit?*

—Sóc el primer que en parlo. El poso jo. No em sento gens qüestionat. Si no volguessin que fos candidat, no m'ho haurien de dir dues vegades. **P. M.**

manifestar partidari en una conferència recent.

—Ho sento. Jo discrepo d'aquest plantejament. Avui per avui, nosaltres no hem de demanar mai la via del 150.2, perquè és tant com acceptar que demanem una cosa excepcional. I el que demanem cap dins el desplegament constitucional normal. Ho repeteixo. Tant socialistes com populars, fins i tot algú dels nostres aquí, deia que els Mossos només podien venir a través del 150.2. Ara s'ha demostrat que no. Aquest article no m'interessa, no el vull ni mencionar. Nosaltres hem de dir que volem això perquè hi tenim dret.

—*Suposo que aleshores tampoc comparteix el*

contingut d'aquelles esmenes a la ponència de CDC que reclamen la reforma de la Constitució.

—No en sóc partidari. La Constitució l'hem de desacralitzar, però no sóc partidari de la seva modificació perquè avui no és necessària. Significaria obrir un procés d'una incertesa brutal i és la gran excusa que els podem donar al govern central. Quan tu li dius que el que demanes representa modificar la Constitució, acabes de cometre un greu error: no t'ho donaran fins que es modifiqui la Constitució. Si tu els dius que el que demanes cap dins la Constitució, seran ells que hauran de demostrar que no. Si tu comences dient que no hi cap, quan l'Aznar rebí en

Pujol, ja poden començar a estudiar el tema, però no li podrà donar el que demana perquè s'ha de canviar la Constitució.

—*En una altra ponència que es presentarà al congrés, la referida a qüestions d'organització, es diu que sovint CDC ha utilitzat el conflicte amb Unió per tapar les pròpies mancances com a partit. Se sent al·ludit?*

—En un moment determinat vaig cridar l'atenció sobre això, va ser interpretat com es va voler, però avui tinc la satisfacció de veure que els fets em donen la raó. Sense Roca no sembla que hi hagi menys problemes amb Unió. Fins i tot a vegades sembla que n'hi hagi més. El problema de les nostres relacions amb Unió és que tant un partit com un altre es mouen en un espai molt coincident. Donat que nosaltres som els majoritaris, hem assumit sempre la representació i la conducció de CiU. En canvi la gent d'Unió ha estat sempre d'Unió. Són dues maneres de viure la coalició.

—*Davant d'aquest problema la JNC proposa que CDC es fusioni o trenqui amb UDC. A quina de les dues propostes s'apunta vostè?*

—Entenc que ho proposin. És una solució de llibre. Però nosaltres no fem seminaris universitaris, fem política. Com que ningú no vol que la coalició desaparegui, i la fusió no la volen, la coalició ha de continuar.

—*Mentre vostè va ocupar la secretaria general del partit CDC tenia un número dos bastant definit. Qui és actualment el número dos?*

—No ho sé. Jo era clarament el número dos. Ara no ho sóc i no tinc cap objecció a dir que la indefinició actual sobre aquest tema no seria bo que s'allargués. La nostra obligació és preparar el futur.

—*Definir el futur vol dir definir un número dos?*

—La renovació té una raó de ser que és el relleu generacional. Aquest relleu generacional s'ha de plasmar. Hi ha d'haver prudentment una definició d'espais i de papers. Seria bo que es fes. Jo ho puc dir perquè no hi sóc en aquest repartiment.

—*I no hi vol ser?*

—No hi haig de ser. Un ha de ser coherent. Però s'ha de preparar el futur.

—*Jordi Pujol no ha abordat encara aquesta qüestió.*

—Evident.

—*L'absència de número dos a CDC converteix Josep A. Duran i Lleida en el número dos de CiU?*

—Entre en Pujol i en Duran hi ha una perfecta entesa fins i tot sobre el futur de CiU. Això ja ho havia dit jo i algú hi va voler veure lectures estranyes. Dic que hi ha una entesa profunda sobre el futur, en què jo ni entro ni surto, però crec que és un element que la gent de Convergència ha de tenir clar.

—*Quan vostè diu que entre Pujol i Duran hi ha una entesa sobre el futur de CiU està dient que Pujol beneix Duran com a hereu?*

—Aquesta és una possibilitat que està present en el cap de molta gent. A mi no m'estranya. Podria ser. Malgrat que vostè sigui el periodista i jo l'entrevistat, a vostè no li ha dit molta gent que el que està preparant la successió és en Duran? En política les coses no són el que són, sinó el que sembla que són.

—*Si algú el cridés, tornaria a primera línia?*



—No em cridaran. I si em cridessin hauria de veure amb quina sinceritat em criden, perquè a vegades et criden perquè diguis que no. I en tercer lloc, hauria de valer la pena.

"La indefinició sobre el tema del número dos de CDC no seria bo que s'allargués gaire temps."

Pere Martí



BotiVins

Botiga especialitzada en vins, caves i licors

Complements per a l'aficionat vinícola

(copes, tirabuixons, termòmetres.)

BotiVins; la seua Vinoteca.



C/ de Sagasta, 1 (darrere de l'Hotel Mindoro), 12002 Castelló de la Plana.

Tlf: (964) 26 04 37

Fax: (964) 26 13 25